

wiem, lecz 4 p. kanonik Szokalski był opiekunem tych fundusów i z rąk jego zabrane one były przez powstańców. O mieszaniu się do ruchu ksiądz Kaliński posiadzanym być może chyba tylko z listów kolejno mu nasyłanych przez spiegoły. Przynotowany powyżej fakt o świętenu alumnów wyjaśnia, jak dalece biskup utrudniał ich wyjazd do Lwowa. Dziennik Warszawski dalej jeszcze idzie, potępiając biskupa za trudności robione Krynickiemu. Nietylko wielebny biskup, lecz unia cała wiedziała, kto jest Krynicki. Jurgielnik ten przybył do diecezji chełmskiej bez dowodu, że jest kapłanem, że mu wolno było wyjechać z diecezji lwowskiej i nie mając przyjęcia biskupa Kalińskiego. Formalności tych kanonami przepisanych słusznie wymagał biskup. Mimo srogiego rozkazu księcia Czerkaskiego, wypowiedzianego przez Krynickiego, zaraz na wstępie biskupowi, nie zmieniła on więcej decyzji, wiedząc dobrze, jakie cele sprowadzają Krynickiego do Chełma. Dziennik Warsz. twierdzi, iż Krynicki sprowadzony był z Wiednia na prefekta dla tego jedynie, iż dający się czuć brak duchowieństwa unickiego nie mógł dozwolnić wyboru odpowiedniego człowieka. Śmieć twierdzić, że nie brak księży miejscowych był przyczyną sprowadzenia Krynickiego, gdy tyłoma ludźmi pełnymi światła cieszy się jeszcze unia. Czyż ksiądz Szeremetko nie miał już był prefektem, kiedy niespodziany dla Moskwy opór jego wykładania religii w języku rosyjskim sprawił mu nieśaskę?

W obec takiego nieustającego nacisku, postępu, fałszu i dążeń heretycznych, czy postępowanie wielebnego biskupa mogło być innym? Świętobliwy ten kapłan, widząc ciągle grożące niebezpieczeństwo, na chwilę nie zboczył z raz wytkniętej drogi; śmiało stał czoło trudnościom, przewidując od dawna los, jaki go spotkał. Przykładnie spędziwszy dotychczasowy żywot swój kapłana u schyłku życia chciał wytrwać niezłomnie w wierze swych ojców i wiernym zostać jej pasterczem. Z całą energią, z całą rezygnacją i zaparciem się siebie poświęcił on siebie, dodając do historii męczeństwa unii jeszcze jedną jaskrawą kartę.

Wypowiedziawszy fakta, które na prędce zebrać mogliśmy, zapewniając ich autentyczność, pozostawiamy Dziennikowi Warszawa wskazać pole do nowych fałszów. Służalstwo pisma tego przestało świat dziwić, lecz zasłepienie rządu na swawolę tej reformistowskiej partji, niegodnej dziewiętnastego wieku, słusznie oburzył może chrześcijańską ludność i zastrasza myślicieli Europy.

Berlin, 13 listopada.

Wczoraj jeszcze tak nieliczna była izba, że przy głosowaniu nad wnioskiem posła Michaelisa (proponującym aby izba budżetem zajęła się bez poprzedniego — jak dotąd bywało — sprawozdania komisji, czyli aby się zamieniła sama w komisję) pokazali się niedobór, z czego powstał śmiech, którym i zakończyło się posiedzenie. Dziś tenże sam wniosek otrzymał 105 głosów przeciw 90, a więc przeszedł 15 głosami. Czy postępowanie to przyspieszy narady nad budżetem, to wielkie pytanie właśnie, chociaż z tego punktu stanowiska wychodził wnioskodawca. Obchodząc w sprawie bliżej projekt do prawa ministra skarbu, który wniósł dziś, między innymi, o przyjęcie kosztów regulacji podatku gruntowego na rzecz skarbu. Nadmienić przytem, że kosztu te dla zachodniej części państwa badają 10 tal. wynoszą więcej niż dla wschodnich prowincji, co dotąd uporczywie utrzymywano z wielu stron.

W frakcji tak nazywanej liberalnej coraz bardziej pojawiają się dwa a nawet aż trzy kierunki; kierunek czysto prawny, polityczny i utylitarny; co zresztą już w pierwszej połowie bieżącej sesji, tj. w sierpniu i wrześniu pokazało się, ale co koniec końcem zapowiada nie tylko zupełną przemianę parlamentaryzmu, o którym tyle przed wojną mówiono, ale zarazem i dalszemu rozprzestrzenianiu się Prus, bądź co bądź, czy z wola anektowanych, lub anektować się mających, czy wbrew takowej, wybornie toruje drogę.

Czy są dziś jakie oznaki zbliżenia się Prus z Rosją przez sojusz? Różnie o tem tu mówią, pewnego znaku nikt przyczyć nie może jeszcze. Słychać tylko od osób, co umiemy nie raz zbliżyć się do pewnych sfer, że alians taki byłby czy jest rzeczą naturalną, jako kontrbalansowanie widoczne bardzo — wedle nich — sojuszu austro-francuskiego a może i włoskiego, przyczem Galicya i pan Beust figurują jako dowody takowego.

Dziś po raz dziewięćdziesiąty dają „Afrykanke“ Meyerbeera.

Wiedeń, 12 listopada.

Artykuł, zamieszczony wczoraj w Wiener Journalu z powodu wypadków na Wschodzie, jest niejako wstępem do dyskusji nad kwestją, której dotychczas nader ogólnie unikano, — nad kwestją wschodnią. To postępek wiele znaczący. Powie niejedem, że program, podany przy tej sposobności w imieniu rządu, nie jest nowym. Ale interesa państwa nie zmieniają się przez jedną noc i dziś

Austria nie może się rzucić w objęcia polityki, którą jeszcze wczoraj potępiała. Tak więc na nowo widzimy proklamowaną zasadę, że leży to w interesie Austrii, aby pokój w Turcyi był zachowanym i aby Wys. Porta zrzeczeniem i potrzebą chrześcijańskich ludów uczyniła zadostę. Co zaś najbardziej zwrócić musi uwagę w dalszych nawet kołach, to ta okoliczność, iż dziennik, mający bliskie z rządem stósunki, których się rząd bynajmniej nie zapiera, oświadcza tak stanowczo, że Austria, Francja i Anglia w kwestji wschodniej w zupełnej są zgodzie; o Rosji zaś i Prusach Wiener Journal nie wspomina ani słowa. Spodziewać się należy, że to oświadczenie rządu co do zachowania się Austrii w obec wypadków na Wschodzie, u ludów południowo-słowiańskich najlepsze sprawi wrażenie. Rząd Austrii oświadcza otwarcie i niedwuznacznie, że jest powinnością tureckiego rządu uwzględnić sprawiedliwe żądanie chrześcijańskich rajasów, i że gabinet wiedeński ze względu na słowiańską ludność Austrii czuje się obowiązany do zalecania Wys. Porcie polityki ustępstw na korzyść turek chrześcijan.

Bukareszt, 7 listopada.

By zatrzeć ślady obojętnej przyjęcia księcia Karola po jego powrocie z Carogrodu, postanowili zamieszkać tu cudzoziemcy uroczystość jego imienin, przypadającą 4 t. uczcić solenną manifestacją. Ta się też najzupełniej udała. O godzinie ósmiej wieczorem urządzono przed pałacem książęcym wspaniały pochod z pochodniami. Przy odgłosie dwóch muzyk i hucznych wiwatach, ustawilo się do tysiąca pochodni w półkoła przed balkonem pałacu. Deputacya złożona z członków tutejszego świata finansowego i handlowego, towarzystwa śpiewackiego i strzeleckiego, udała się z życzeniami do księcia i ofiarowała mu obrzymie, wykutnie oprawne album, zapelnione kilkuset fotografiami. Owacy ta, mająca zarazem cechę demonstracji przeciw Rumunom, była ze wspaniałych nader miłą dla księcia niespodzianką; nieomieszkała ją też szczerem przyjęciem i serdecznością podziękowaniami odwzajemnić. Skoro ukazał się na balkonie, zagrano hymn ludowy, a okrzyki tak długo nie ustawały, póki nie zeszedł na dół i nie wstąpił w łunę tysiąca pochodni oświetlone koło, gdzie w rozmowie z p. Stotchekim, urządzającym pochod, dzięki swej jemu, jako też wszystkim uczestnikom wyrzucił. O godzinie 10 pogoszono pochodnie przed ministerstwem sprawiedliwości i oświecenia, naprzeciw ogrodu Cziשמדזיו. O tem uczczeniu swych imienin zawiadomił książę telegramem dwór Düsselerski.

Pozajutro wybiera się książę w drogę do małej Wołoszczyzny a z tamąd, jeśli pogoda sprzyjać będzie, Dunajem do Brajły, Gałaczu, Izmailowa i innych miast Besarabskich. Podróż ta ma cel najprzód bliższego poznania kraju, a następnie naczynego poinformowania się o rzeczywistych potrzebach tegoż.

Wczoraj dopiero wyruszył baron Offenberg, jenerał konsul rosyjski z pierwszą swą wizytą do księcia. Żałuję mocno, że nie jestem w stanie podać wam treści tego posłuchania, które ze względu na nieobecność pana barona przy gremialnym przedstawieniu się konsułów przed wyjazdem księcia do Carogrodu, musiało niezawodnie wiele być zajmujące. Gabinet petersburski umie, jeżeli tego potrzeba, faire bonne mine au mauvais jeu i prawdopodobnie wyrzeknie się na jakiś czas chętki łamania tego co się ledwie wiąże dając; zresztą zaprzęgnięty on obecnie bardziej Austrii i niepowodzeniami powstania greckiego, które pozbawione poparcia z zewnątrz, j kie mu było przyrzeczone, wbrew ateńskim telegramom, słabnie, a nawet po klęsce pod Vriasa całkowicie upada. Według ostatnich wiadomości, miał Kirilli pasza otrzymać rozkaz jak najłagodniejszego obchodzenia się z pokonanyimi, co uważają jako wstępny krok do przyszłych koncesji, za którymi Francja w Carogrodzie bezustannie przemawia.

Poruszona przed kilku laty, a obecnie na nowo podjęta sprawa oddania patriarchy carogrodzkiego pod zwierzchnictwo Rzymu, zajmując żywo duchowieństwo tutejsze. A lubo wielu (między innymi metropolita Jaski ks. Miklesko) otwarcie do Petersburga wzdycha; mimo to urczywistnienie tego projektu nie jest tak trudne jakby się to na pierwszy rzut oka zdawać mogło. Samo przez się, że przez zabranie Moskiewi pozoru mieszania się w sprawę tutejszego kościoła i pozbawienia jej najlubiejszej broni, stawia się sprawę wschodnią na zupełnie odmiennym stanowisku i ułatwia się zarazem jej rozwikłanie. Miejmy nadzieję, że podjęte w tym względzie układy, usilnie przez Francję i inne katolickie mocarstwa posilkowane, tym razem do pożądanego doprowadzą rezultatu.

Podróż jenerala Kotzebuego, gubernatora Odessy i głównego dowódcęgo wojskami w południowej Rosji i siłami zbrojnymi, rozłożonemi nad granicą Besarabską, do Wiednia, przypisują tu polityczne znaczenie.

Wracając do spraw domowych, wintniem donieść, że po rozbięciu negocjacyi o pożyczkę 50 milionów pia-

strów, prowadzonych przez p. Winterhaldera z domem Lefevre w Paryżu, rozpoczęto układy z domem bankierskim p. Oppenheim, które mają pewne szanse powodzenia. W celu naradzenia się nad postawieniem warunków, wezwano ztąd p. Winterhaldera, jako też p. Balazano, ajenta tutejszego w Paryżu do szybkiego przyjazdu do Bukaresztu.

Na zakończenie podaje wam w dosłownem tłumaczeniu pismo księcia Karola do prezydenta rady ministrów: „Panie prezydencie!

„Według brzmienia konstytucyi ukończyły izby dzieło reorganizacyi, podając mocą prawa wyborczego narodowi środki do wypowiedzenia swych życzeń i zapobieżenia potrzebom. Uważam sobie jako obowiązek uważnie czuć nad tem, by prawo wyborcze z całą swobodą było wypełniane, bez cienia nawet wszelkich administracyjnych wpływów. Każdy objaw opinii powinien być jawny i otwarty, jak to wolnemu męzowi przystoi, ażeby czynności mego rządu w izbie przez prawdziwych reprezentantów kraju osądzonemi być mogły.

„Wiem, panie prezydencie, że wyznajesz te same, co ja zasady; mimo to sądzę, że to będzie pożyteczne a nawet potrzebne, by naród poznał w tym względzie mój najszerszy sposób myślenia, by był przekonany że słyszę, czuwać i strzegę.

„Lud rumuński powinien powiedzieć sobie otwarcie, że jest wolnym, a t'm samem odpowiedzialnym za swe czynności i losy.

„Rządy moje postąpią sobie z całą surowością prawa przeciw tym urzędnikom, którzyby się odważyli mieszać się w czynności wyborcze i ograniczać wolność sumienia wyborców.

„Jestem przekonany, panie prezydencie, że zgadzasz się wraz z innymi członkami ministerstwa na słuszność niniejszego postanowienia, i że zyczysz sobie postępu prawa i moralności publicznej, jako niezbędnego warunku rozwoju narodów; nie pozostaje mi więc, jak tylko zapewnić cię o moich przyjaznych uczuciach i wysokim szacunku.

Karol.

Pismo to ks. Karola, ogłoszone w kilka dni po jego powrocie i uzyskanem uznaniu, oznacza jasno drogę, którą w czasie swych rządów postępować myśli; naturalnie póki naród, odpowiedzialny za swe czynności i losy, nierozsądnym jakim krokiem nie zmusi go do zejścia z niej i obrania innej, mniej może odpowiedniej nowożytnemu duchowi czasu, ale za to bardziej stósownej dla kraju, wyswabdzającego się dopiero z oków ciemnoty i dla zdemoralizowanych tegoż mieszkańców.

PRUSY.

Berlin, 13 listopada. Jakaśmy wczoraj donosili, izba poselska nie była w końcu wczorajszego posiedzenia w komplecie przepisany prawem do ustanowienia uchwał. Z powodu tego posiedzenie wczorajsze musiało być do dziś odroczone. Dzisiejsze posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 1 1/4 z południa. Galerye nie bardzo licznie były obsadzone. Z ministrów byli obecni: baron Heydt, hr. Itzenplitz i hr. Lippe. Marszałek izby Forckenbeck zagałł posiedzenie wiadomościem izby, że poseł Sello złożył mandat z powodu słabości zdrowia; świeżo wstąpił do izby posłowie dr. Schulz i Degen. Poseł Lent złożył tak, jak jego kolega Salich urząd trzymającego pióro w izbie i dla tego nowe wybory odbyć należy. Wydziały uskuteczniły wybory do rozmaitych komisji fachowych w miejsce występujących członków, pomiędzy innymi wybrano do komisji budżetowej posłów Elwena i Techowa. Następnie marszałek udzielił urlop licznym posłom z tem zastrzeżeniem, ażeby urlop ten nie trwał dłużej jak tydzień. Przeciwko tak licznemu udzieleniu urlopów przemówił poseł dr. Kosch i postawił wniosek, ażeby nie udzielać urlopów. Po usprawiedliwieniu się marszałka, że mu wedle regulaminu izby przysługują prawo udzielać na tydzień urlopy członkom izby, cofnął dr. Kosch swój wniosek, a wszelkie podania o udzielenie urlopów uwzględniono. Następnie przystąpiła izba do rozpraw nad znanyim wnioskiem Michaelisa co do obrad nad budżetem państwa na rok 1867. Za przedwstępniemi obradami budżeta w plenum izby przemawiali posłowie Jung, Unruh, Bethusy-Huc, przeciw Rohden i Techow. Lubo jeszcze wielu mówców było zapisanych, izba przyjęła koniec rozpraw nad tym przedmiotem. Za wnioskiem Michaelisa głosowały obidwie frakcje konserwatywne, staroliberalni, część stronnictwa postępowego i część lewego centrum, pomiędzy innymi posłowie: Gneist, Lasker, Duncker, Jung, Krieger, Reichenheim, Vaerst, Hennig, Unruh, Twenten, Michaelis, Richter, John (z Lubiau), minister Heydt; przeciw głosowały frakcje katolicka i polska, wielka część lewego centrum i stronnictwa postępowego, pomiędzy innymi posłowie: Becker, chulbe (z Berlina), Virehow, Hagen, Bockum-Dolfs, Stavenhagen, Harkort, Hoppe, Kirchmann, Waldeck i były minister skarbu Bofelschwing. Ponieważ rezultat głosowania był w aplimwym, policzono przeto głosy i oka-

zało się, że za wnioskiem Michaelisa, żądającym wstępnych obrad nad budżetem w plenum izby, głosowało 105 przeciwko 90. Wniosek o imienne głosowanie rzucił marszałek izby, ponieważ różnica głosów wynosiła 15 głosów. Wniosek zatem posła Michaelisa przegrany. Następnie złożyli ministrowie skarbu, handlu i sprawiedliwości w laski marszałkowskiej kilka projektów wprawdy, które izba przekazała rozmaitym komisjom obrad przedwstępnych. Posiedzenie izby skończyło się o godzinie 3 1/4 z południa. Najbliższe posiedzenie nieoznaczone, gdyż druk etatu dopiero w piątek ukończony; odbędzie się ono zapewne w pierwszych dniach przyszłego tygodnia.

Kreuz Ztg powiada w dzisiejszym artykule, pny, że przed wojną domagano się zmiany ministrów mianowicie usunięcia prezesa ministerstwa hr. Bismarcka i ministra wojny Roon. Kiedy jednakże ostatnia wykażała dobitnie zdolność hr. Bismarcka i dzielność w reorganizacji wojskowej, nie żądają już usunięcia owoych panów lecz natomiast domagają się usunięcia ministrów. Próżny możł. Solidarność wszę członków rządu jest rzeczą łatwą do odgadnięcia. W powiada Kr. Ztg; „Lub czy mniemają, że uległość opozycji tak daleko dojdzie, że ministrowie, ażeby uniknąć swych przeciwników, powstana ze swych kłóć i przekaza ją tymże przeciwnikom? A nawet, gdyby lub ów minister miał wystąpić, czyby hr. Bismarck pan Roon chciał zasiadać przy jednym stole ministerjalnym z pp. Twentenem, Unruhem i Beckum Dolfem?

Turecki poseł u dworu berlińskim Aristareos udaje się dziś wieczorem w nadzwyczajnej misji do Petersburga, ażeby w imieniu swego monarchy złożyć dwupetersburskiemu tronu. Zoną posła i major Assis-Be towarzyszyć mu będą w podróży.

Weszlą sobotę zawadził pojazd księcia Karola placu Poczdamskim o kamień tak gwałtownie, że służyący (Murzyn) i woźnica wypadli na bruk. Pojednakże wszyscy trzej nie odnieśli żadnych uszkodzeń.

Nordd. Allg Ztg donosi, że lubo dotąd nie jest jeszcze ustanowiony termin przybycia króla saskiego do Berlina, to jednakże jest pewną, że o zyczeniu temu niesiono to dotąd. „Wykonanie tego przedsięwzięcia powiada organ ministerjalny, „mogłoby być uważane za pocieszający objaw dobrego ukształtowania stósunków między Saksonią a Prusami“. Za symptom, że król zamysła utwierdzić stósunek związkowy z Prusami i że popierać dobro Rzeczypospolitej niemieckiej, uważa mieniona gazeta to, iż król saski postanowił swego posła w Londynie powierzyć ambasadorowi pruskiemu tamże.

Minister detronizowanego króla hanowerskiego 11-tę wydał następujący okólnik do wszystkich hanowskich konsułów: „Dowiedziałem się, że kilku królów urzędni ów konsularnych zaważwał rząd pruski, ażeby przestali swych dotychczasowych czynności urzędowych i ażeby papiery urzędowe, pieczęcie i inne utenizyła rząd oddali pruskiemu urzędownik konsularny ich obowodu, w nieobecności tychże najbliższym król pruskiemu mis. Przynajmniej, że podobne żądanie do pana wystosow upraszam pana, ażebyś na odnośne pismo nieodpowiadał i w wypadku gdyby pan odgięto exequatur, nie dawał nieuprawnionym ani pańskiego archiwum ani części urzędowych, ani innych utenizyłów rządowych. B. zing pod Wiedniem, 3 listopada 1866. Minister zagranicznych (podp.). Platen-Hallermund Do króla hanowerskiego konsula (generalnego) N. N. w N. zety berlińskie tak się oburzyły na hr. Platena z przy wydania tej odeszy, że mu przydały przydomek nie dzo parlamentarny „błazna dworskiego“ (Hofnar).

Z Frankfurtu n. M. piszą do N. Z. co nastę: Protest (memoriał) odesłany przed kilku tygodniami do Berlina przeciwko wiceleńia Frankfurtu, opatrzony w szło trzema tysiącami podpisów, miał być, jak wiadom, wręczony królui przez posła amerykańskiego, co kłke z powodów, których bliżej określić nie jesteśmy nie, nie się stało. Odesłano zatem protest z piśmem pisanem przez pięciu z tutejszych obywateli. Obwytach zaważano przed kilku dniami przed polityką i miono im tam, że ministerstwo oddało wprawdzie królów memoriał, lecz że takowy nie kwalifikuje się do wiedzy ani co do jego formy ani co do treści.

Jenerał-porucznik, jenerał-gubernator i komendant 10 korpusu Voigts-Rheetz wyjechał ztąd do weru, a jenerał broni hr. Monts do Kassel na posadźbernatora.

ROSYA.

W petersburskiej korespondencji do Indes dance Belgie znajdujemy nader ciekawe szczegóły dotyczące zmian ministerjalnych zapowiedzianych w „Wiest“. Szczegóły te podane widocznie ze nieczego źródła, nie mniej wszakże są zajmujące, śniają bowiem wiele względów, które bez tego nie

lilo niebo Ignacemu Potockien u cieszyć się w idokiem radzącej się ojczyzny, a więc i owocem usiłowań w chwili najważniejszych układów, przed samem wcięciem pokoju, skończył on w Wiedniu życie i poświęcenia, co dało powód rezdyentowi francuskiemu do złożenia dla niego w łacińskim języku następnego napisu grobowego.

Hic jacet ob patriam, aerumnas et vincula passus Solaturque rapi, quam inhoat illa die.

Tu się położył ten, który dla ojczyzny niewolę i

Pocieszony, że ten dzień żywot jego skończył, w dzień 13 listopada 1866. W tym dniu zakończył swoje życie. Po ostatecznem przyłączeniu Galicyi Zachodniej do Prus, Księstwa Warszawskiego, po doznanej boleści z rozłączenia się nowego z redakami Galicyi Wschodniej, rządu Pruski rozwiązał się i nastąpiło przeprowadzenie Księstwa Warszawskiego. Wypróżnił się więc Lubo Warszawy, zwinęto rząd cyrkularny Lubelski, wiono tak jak w całym kraju na wzór francuski deament i prefekturę. Ojciec mój zakończył urzęd swoje w swoim województwie, lecz dawszy się już z pióra i zdolności i pozyskawszy chlubną przyjaźń usza Matusewicza, wezwany został do Warszawy, sąd referendarza przy radzie stanu. Matusewicz znany i oceniany przez Napoleona, wrócił do Warszawy, gdzie otrzymał ministerjum skarbu i gdzie stał się rządem całego, celując nad innymi, wymowa, wśami i zamikowaniem czystem dobra publicznego, członków rządu centralnego z Galicyi Wschodniej szczo no w radzie stanu. Matusewicz mając prawo swojego kandydata, wybrał mojego ojca, a w on potwierdził najnotliwszy z monarchów Fryderyk król Saski, Wielki Książę Warszawski, a tak otworzył przed ojcem moim obywatelskie pole dnia się pozostawiając jowi całemu i poświęcenia w usłudze jego swoich strony, wybraliśmy się na mieszkanie do Warszawy (Dalszy ciąg nastąpi.)

Znicierpliwiony długim sileniem się pamięci: „Wiem, już, wiem, kto jesteś, — zaw. Ja!, — jesteś synem Ucieli mordercze bronie,

Oszła ziemia z krwi potoków, — i całą odę bez zajknięcia się powtórzył z zapalem. Tak więc zapomniał nazwiska poety, a pamiętał poezją. O tej odzie z pochwałą nawet wspominał Mickiewicz w Paryżu na jedną z prelekyi literatury polskiej. Otóż mówiąc o tej odzie rzekł, że Koźmian raz tylko ale pigłnie był w niej natchniony. Lecz uważajmy, jak wszędzie dumna przebiega się w tym człowieku, wszędzie, nawet w krytyce pochwałnej. Gdy chwali cudze dzieło, nie unosi się nad tem, co w nim jest istotnie pięknego, lecz nad tem, co mu się tam upatrzyć podobało. Nie pochwała myśli autora, lecz swoją własną, tę, którą autorowi narzuca. Tak w tej odzie uważa za najpiękniejszy i prawdziwy narodowy obraz i wyrażenie, ten wiersz:

Uciszc się, stałe lądy, Nowe prawa, nowe rządy itd. twierdząc, że autor wołając u ciszc się, użył wyrażenia narodowego, myśląc o woznych w trybunałach, którzy podnoszą laski wołali: „Uciszc się Panowie.“ Poeta krytyk nadaje tu własną myśl pocie, której on bynajmniej nie miał, a pomija ocenienie tych, które jego były tworem. Tak on postąpił sobie z całą polską literaturą, wymieniając i chwalać tych tylko pisarzy, w których upatrzył myśl swoją, myśl mesyanizmu, o jakiejś tantym się ani śniło, a która jego samego na bezdroża wprowadziła.

Pobył rodziców moich w Lublinie pozostał mi w pamięci; pamiętam świetne bale dla wojska polskiego wyprawiane, na które i mnie także chłopcyka pięcioletniego brano; pamiętam jak mnie oficerowie z rąk do rąk podawali sobie i karmili cukierkami; pamiętam obiady i wieczory, na które mój ojciec liczących gości spraszał, jako wiceprezes rządu lubelskiego wyrażając prezesa Owidziwego, który domu nie trzymał. Nie mając ani brata ani siostry, od pierwszych lat dziecięcych nawiąknęło do przebywania ciąglego ze starszymi. Nie miałem także ani tak nazywanej bony, ani guwernantki, ani guwernera. Matka moja była mi

Tak Arabi skwarem splekie Miotają bliźźnierzwa wściekle Przeciw stońcu, co ich pali; Marne wycia, próżne wrzaski, Wra pod ich nogami piaski; Słońce posuwa się dalej.

Myśl tego porównania wzięta jest z poety francuskiego Lefranc Pompięgan, o którego poezjach nazwanych przez niego Poésies sa créés powiedział Voltaire: Sacrées elles sont, car personne n'y touche. Znajduje się ta myśl w odzie jego na śmierć Jana Chrzciciela Rousseau, i tak jest oddana:

Le Nil a vu sur ses rivages Les noirs habitans des déserts Insulter, par leurs cris sauvages, L'astre éclatant de l'Univers, Cris impuissans, fureurs bizarres. Tandis que ces monstres barbares Poussaient d'insolentes clameurs, Le Dieu poursuivant sa carrière Versait des torrents de lumière Sur ses obscures blasphémateurs.

Widzimy tu, o ile naśladowanie wyższe jest od pierwotnego obrazu. Jest ono i wzięjsze, i porównanie w niem prawdziwsze, bo słońce palące jak w Afryce, nie zasługuje na część wdzięczności i przedstawia nam obraz nie dobroczynności, ale potęgi. Tak naśladować jest to na nowo tworzyć. Oda ta również jak poprzedzająca, rozległy w kraju rozgłos znalazła i zjednała autorowi zaszczyty lirycznego poety; drukowano i przedrukowano obie w Warszawie, uczono się ich na pamięć. Przetłumaczył jedną na język francuski Wielohorski drugą Mostowski, a jakie wrażenie zrobiły na ludziach owego czasu, miałem dowód przed trzema laty, spotkawszy się z granicą u wód z jednym z dawnych z tamtej epoki znajomych mego ojca, który mi nie znał dzieckiem i młodzieńcem. Wiek i choroba osłabiły jego pamięć; długo mi nie poznać nie mógł, nakoniec poznał, lecz nazwiska mego przypomnieć sobie i wymówić nie potrafił.

głowa smutnie, — już nas wielu ubyło i wiele ziemi wschowskiej...

Przybył do Poznania dnia 14 listopada. BAZAR. Hr. Szółdrski z Brodowa, Rekowski z Koszut, Stablowski z Szlachcina, Niegolewski z Włoskiejewek...

Gospodarstwo, przemysł i handel. — Rząd król. pruski każe, jak pisze Berliner Boersen Ztg., teraz właśnie opracowywać projekt do prawa, wedle którego podatek od okowyli nie ma w przyszłości być już...

Wyrób wódki i piwa. W miesiącu wrześniu wypalono w 75 gorzelniach wschodnio-galicjskich 779,273 gradusów...

Bydło. Berlin, 12 listopada. Bydła na rzeź spędzono na targ dzisiejszy: 1072 sztuki bydła rogatego. W stosunku do konsumpcji...

Przybył do Poznania dnia 14 listopada. BAZAR. Hr. Szółdrski z Brodowa, Rekowski z Koszut, Stablowski z Szlachcina, Niegolewski z Włoskiejewek...

Stan ozynności Banku Polskiego od 31 października do 6 listopada 1886. 1. Eskonto weksli krajowych. rsr. rsr. Portfel w dniu 6 listopada 1,519,660.92, przyb. 30,357.75...

Wyrób wódki i piwa. W miesiącu wrześniu wypalono w 75 gorzelniach wschodnio-galicjskich 779,273 gradusów...

Bydło. Berlin, 12 listopada. Bydła na rzeź spędzono na targ dzisiejszy: 1072 sztuki bydła rogatego. W stosunku do konsumpcji...

tylko za ciężkie i opasłe skopy płacono średnie ceny a towaru...

Chmiel. Praga, 10 listopada. Po dotychczasowych cenach kupuje się zwolna dalej, lecz niezadługo spodziewają...

Mąka. Berlin, 12 listopada. Mąka pszenna nr 0 5 1/2-3, tal. nr 0 i 1 5 1/2-1/2 tal., mąka rżana nr 0 4 1/2-3, tal. nr 0 i 1 4-1/2 tal. plac. za centa. bez akcyz.

Doniesienia giełdowe. Giełda poznańska, 14 listopada. Pozn. nowe listy zast. 4% 88 1/2 pl. Po n. listy rent. 89 plac. Pozn. 5% oblig. powiat. 88 1/2 pl. Banka polsk. 78 1/2 pl.

CENY TARGOWE 14 listopada 1886 w mieście Poznaniu. Tabela z kolumnami: towar, ilość, cena, jednostka.

Giełda berlińska, 13 listopada. Usposobienie giełdy dzisiejszej było przeważnie stałe, obrót w ogóle jednak nie ożywiony.

Walory pruskie: Dobr. poz. pawa (4 1/2%) 98 żąd., Poż. pawa z r. 1859 (5 1/2%) 103 1/2 plac. Obl. pawa (3 1/2%) 84 1/2 pl.

North British & Mercantile. Towarzystwo zabezpieczenia od ognia i życia w Londynie i Edynburgu, z siedziskiem dla Prus w Berlinie.

J. Zapalowski, generalny agent w Poznaniu, Ulica Wroclawska N. 35. poleca skład swój dobrze zaopatrzony w białą i kolorową porcelanę i towary szklane...

Wyprzedaż na gwiazdkę zmierzonych w cenie materji na suknie, płaszczków, kobiercy itd. id. Poznań, Rynek No. 63. Robert Schmidt, dawniej Antoni Schmidt.

Balowe i wieczorkowe suknie, tudzież dobor szali francuskich poleca K. Zupański. Nakładem i ozonkami Ludwika Mersbacha w Poznaniu.

Ros. pożycz. prem. z roku 1864 (5%) 88 1/2 pl. Ros.-polsk. skarb. (4 1/2%) 63 1/2 pl. Polak. certif. Lit. A. po 300 żp. 89 1/2 pl.

Giełda wrocławska, 13 listopada. Konieczna czerwonka, ceny niezmiennie, po 12-13 tal. średnia 13 1/2-14 1/2 tal. pękna 15 1/2-17 1/2 tal.

Giełda warszawska, 12 listopada. Listy zastaw. 100 rubl. 81 1/2 plac. — Oblig. skarbk. 78 żąd. — Akcyz. kolei żel. warszaw. wiod. — plac. — kolei żel. warsz.-byd. 58 1/2 plac. — Nowa poz. 1864 prem. (5%) 110 1/2 plac. — Listy likw. (4%) 61 1/2 plac.

Korespondencya Ekspedyoi. Pannu M. K. w Pospodony Teresopolu: Inseratu podać umieścić nie możemy; przesłane pieniądze na kosztą wrócić musimy.

Prośba o wsparcie dla pogorzałych. Dnia 6 bm. nawiedził Pan Bóg wieś Dobanów pod Kempnem w powiecie ostrowskim, wielkimi nieszczęściami. O jedenaście godzinie przed południem pokazał się...

Przy Podgórnij ulicy nr. 12 są stajnie i remizy do wynajęcia. Przy Podgórnij ulicy nr. 13 jest na pierwszym piętrze polecażkanie do wynajęcia.

14 obrazów świątecznych, wyobrażających mękę P. Jezusa, z których każdy 7 stop wysokości i 4 1/2 stop szerokości, dosyć dobrane zachowawczy, wraz z ramami, mają być w Trzemeszno dnia 29 listopada rb. o godz. 1 z polniana na cmentarzu przy kościele przez publiczną licytacyą sprzedane.

Je n'empressé, de répondre aux demandes répétées de ma clientèle hon. ré. qui desire visiter Breslau, que le choléra a entièrement d'aparu et que l'état de santé de la ville est excellent. Breslau, 8 Nov mbre 1866. Moritz Sachs, fournisseur de la cour.

Dom. Staw pod Strzałkowem sprzedaz wszelkie wyroby czyste, jak to: cerat, dachówki, cegły, cegły wydrążone itd. w kowanych cenach. Cegły do gzyrn robią się dopiero na oblatunek.

Teatr miejski w Poznaniu. W środę dnia 14 bm. Trzecia wieczór. Nie gościnnie. ck. rosyjskiego aktora i tancerza p. Fryderyka Haase. Etoile Piquet. Komedya w 1 a francuskiego przez Dr. Dejneke. * * Chevalier Rocheferrier. * * * Sie ist wahnsinnig!, drama aktach przez L. Schneidera. * * * Sir Bernhard Harleigh. * * * Dyrektor.

Na nowej sali koncertowej radcy komisijnego p. Ludwika Falcia przy Wilhelmowskim placu 12. Na wielostronne żądanie: w owarok, dnia 15 listopada wieczorem o 7 1/2 godzinie KONCERT dany przez Franciszka Bent...

W boru należącej do Dom. Czeszewo sprzedanych być ma najwięcej dającym za natchmiasową zapłatę w gotówce 316 1/2, sżni drzewa bukowego, dębowego, jesionowego, jaworowego, brzoźowego, olszowego i sosnowego szczepegowo, 100 sżni drzewa kłobnolewego tych samych gatunków drzewa, 40 sżni drzewa lipowego i osikowego i trzy sżnie dębowego kłobnolewo w terminie w owarok dnia 22 listopada rb. przed południem o 9 godzinie w gościncu w Czeszewo pod Miłosławiem, dnia 10 listopada 1886. Książęcy zarząd leśny.

Dnia 13 bm. zasnął w Bogu śp. Faustyna Dydyński w Klecku. [5410]

Ciągnięcie losów, rozkupionych na parę kobierczyków na korzyść ubogich, chorych i sierót w Kempnem, odbędzie się tamże dnia 24 listopada na probostwie o godz. 3 po południu.

Walne zebranie Towarzystwa rolniczego powiatu Inowrocławskiego odbędzie się dnia 3 grudnia rb. o godzinie 11 przed południem w hotelu p. Ballinga w Inowrocławiu, na które się szanownych Członków uprzejmie zaprasza.

Porządek dzienny zebrania ogłoszony jest w Ziemiannie. [5411]. Dyrekcya.

Z żalem prawdziwym doczytawszy się z apowiadzonego końca pisywanych znacznych listów Wojtasiowych, tchnących prawdą tak drogocenną, nierównanym dowcipem, wzniosłością umysłu, dążnościami wyższego uświelenia a przedewszystkiem — co nam najdroższego — przypominaniem nam cnot narodowych, które relikwiami nam być powinny, — zanosząc prośbę do Wojtasia, by nas nie zasmucał i nieogalał z chwil miło pouczających i nie pograżał w smutku milicjentem swoim [5413]. Szozera wielbielka znanego Wojtasia.

Poszukuje się nanczytela domowego do języka polskiego, lito atury dorastającej i historyi polskiej dla dwójki dorastających dzieci na dworze Pańskim. Interesenci zgłoszą się zechęca: Poznań, Wielkie Garbary nr. 55, i pigro. [5414].

Filolog, który ukończył studia uniwersyteckie, życzy sobie przyjąć na pewien czas miejsce nanczytela domowego. Blisza wiadomość na listy frank. lit. A. B. Poznań poste restante. [5420].

Nanczyteli: Polka, biegła w francuzkim i muzyce, zechce się zgłosić pod adresem J. B. 5. poste restante Dolsk. [5393].

Dla kilku gimnazjastów na stół i stancya jest miejsce zaraz lub od 1 pm. u J. Nawrockiego Rynek 77. [5421].

Prośba o wsparcie dla pogorzałych. Dnia 6 bm. nawiedził Pan Bóg wieś Dobanów pod Kempnem w powiecie ostrowskim, wielkimi nieszczęściami. O jedenaście godzinie przed południem pokazał się...

Sejm grodzieński ostatni. Ustęp od 26 sierpnia do 23 września 1793 roku zawiast Leon Wegner. Sine ira, sed cum studio. Gena 2 tal. [4945]

North British & Mercantile. Towarzystwo zabezpieczenia od ognia i życia w Londynie i Edynburgu, z siedziskiem dla Prus w Berlinie. Kapitał zakładowy 13 mil. tal. Kapitał przekerowy 16 mil. talarów.

J. Zapalowski, generalny agent w Poznaniu, Ulica Wroclawska N. 35. jako i panowie agenci: w Poznaniu J. Affeltowicz, A. Pfizner, F. O. Werner, S. Zychlinski, w Borku E. Skurnik, w Czarnkowie L. Wruck, w Dobrzycu G. Behrisch, w Gostyniu T. Langner, w Grodzisku J. Grossmann, w Gnieźnie Ostaszewski, w Goślinie V. Wittenberg, w Kargowiu T. Wandel, w Kempnie J. Liches, w Lesznie E. Rauhut, w Miastach, gdzie towarzystwo to jeszcze nie jest zastopione, ustanawia agentów w całym departamencie poznańskim, w dep. bydgoskim zaś w powiatach: gnieźnieńskim, czarnkowskim, mogilnickim i wargowickim.

Aukcyja. Z polecenia król. sądu powiatowego sprzedawane będą publicznie w piątek, dnia 16 listopada rb. przed połud. od 9 godz. w lokalu aukcyjnym przy ulicy Magazynowej Nr. 1, najwięcej dającym za natchmiasową zapłatę: ubiory, pościel, bielizna, sprzęty domowe i gospodarskie, następnie rozmaite rzemienie, torby, popręgi i t. d. o 11 godzinie całkiem kryty powóz, fortepian mahoniowy, kolnierz płimowy itd. [5422]. Rychlewski, królowski komisarz aukcyjny.

Balowe i wieczorkowe suknie, tudzież dobor szali francuskich poleca K. Zupański. Nakładem i ozonkami Ludwika Mersbacha w Poznaniu.

S. R. Kantorowicz Wilhelmowski plac 16. poleca skład swój dobrze zaopatrzony w białą i kolorową porcelanę i towary szklane, lampy, taoc, noże i widelce nmywalne, galwanicznie posrebrzane towary jako to: świeczniki, zastawy stolowe, herbantki, jako też wybór zabawek dla dzieci po takich cenach. NB. Najlepsza talerze porcelanowe za tuzin od 1 tal począwszy. [5273]

Przy Podgórnij ulicy nr. 12 są stajnie i remizy do wynajęcia. Przy Podgórnij ulicy nr. 13 jest na pierwszym piętrze polecażkanie do wynajęcia. [5325].

14 obrazów świątecznych, wyobrażających mękę P. Jezusa, z których każdy 7 stop wysokości i 4 1/2 stop szerokości, dosyć dobrane zachowawczy, wraz z ramami, mają być w Trzemeszno dnia 29 listopada rb. o godz. 1 z polniana na cmentarzu przy kościele przez publiczną licytacyą sprzedane. Trzemeszno. [5373]. Kollegium kościelne katolickie. [5344].

Je n'empressé, de répondre aux demandes répétées de ma clientèle hon. ré. qui desire visiter Breslau, que le choléra a entièrement d'aparu et que l'état de santé de la ville est excellent. Breslau, 8 Nov mbre 1866. Moritz Sachs, fournisseur de la cour. [5344].

Dom. Staw pod Strzałkowem sprzedaz wszelkie wyroby czyste, jak to: cerat, dachówki, cegły, cegły wydrążone itd. w kowanych cenach. Cegły do gzyrn robią się dopiero na oblatunek. Dom. Zalesie pod Borkiem ma daż olbrzymią koleccyą z ry (Mellotus alba altissima) centna t. l. Konieczna ta wyasta na średniach od 2-8 stop wysokości i z poniekąd lucerne. Zamówienia w frankowanych przyjmując się do 15 g. [5340]. Sprzedaz tryków gretti w Zalesie pod Borkiem. [5340].

Teatr miejski w Poznaniu. W środę dnia 14 bm. Trzecia wieczór. Nie gościnnie. ck. rosyjskiego aktora i tancerza p. Fryderyka Haase. Etoile Piquet. Komedya w 1 a francuskiego przez Dr. Dejneke. * * Chevalier Rocheferrier. * * * Sie ist wahnsinnig!, drama aktach przez L. Schneidera. * * * Sir Bernhard Harleigh. * * * Dyrektor.

Na nowej sali koncertowej radcy komisijnego p. Ludwika Falcia przy Wilhelmowskim placu 12. Na wielostronne żądanie: w owarok, dnia 15 listopada wieczorem o 7 1/2 godzinie KONCERT dany przez Franciszka Bent...